

ALLAH'TAN BAŞKA HİÇ KİMSEYE GÜVENMEMEK

Kumandanlarından biri bir zafer dönüşü Halife Hz. Ömer'in huzuruna çıktı. Yanında kısa boylu, tıknaz biri bulunuyordu. Hz. Ömer "Bu kim?" diye sordu. Kumandan anlattı: "Efendim bu benim sağ kolumdur. Hangi görevi verdimse başarı ile tamamladı. En gizli haberleri yerine ulaştırdı. Bazen bir orduya bedel hizmet gördü. Zaferlerimi onun sayesinde kazandım diyebilirim."

Aradan zaman geçti, aynı kumandan halifenin huzuruna yeniden çıktı. Ama mağlup bir kumandan olarak Halife sordu:

- Hani sağ kolun nerede?
- Sormayın ya Ömer, ihanet etti, düşman tarafına geçti.

Hz. Ömer bu defa konuştu:

- Allah'tan başka hiç kimseye dayanmamak gerektiğini geçen sefer söyleyecektim vazgeçtim. Bir musibet bin nasihatten yeğdir diye düşündüm.

http://bilgiyelpazesi.com/dinim_islam_islamiyet/kissalardan_secmeler_dini_hikayeler/allah_tan_baska_hic_kimseye_guvenmemek.asp

SULTAN KİM

Bir zamanlar, uzak diyarlardan birinde bilge bir sultan yaşardı. Her hükümdar gibi onun da etrafı onlarca yağcıyla doluydu. Sarayında hangi odaya girse iltifatların, övgülerin bini bir paraydı:

'Siz gelmiş geçmiş en kudretli sultansınız, efendim!'

'Sultanım! Kimsenin, hiçbir şeyin gücü sizinkiyle boy ölçüşemez.

'Sizin kudretinizin yetemeyeceği hiçbir şey olamaz,efendim.

'Siz sultanların sultanısınız ey aziz hükümdar. Kimse size itaatsizlik etmeye cesaret edemez.'

Dediğimiz gibi, sultan akli başında biriydi ve bu tür sözleri duymaktan bıkmış usanmıştı.

Bir gün deniz kenarında yürürken, her zamanki gibi kendisine övgüler yağdıran saray ahalisine ve adamlarına bir ders vermek istedi.

'Benim bu dünyadaki en büyük insan olduğumu söylüyorsunuz, öyle mi?' diye sormuş adamlarına.

'Sultanımız!' diye atıldı hepsi bir ağızdan. 'Sizin kadar kudretli, sizin kadar büyük hiç kimse gelmedi bu dünyaya.'

'Yani her şey bana itaat eder, diyorsunuz, öyle mi?' diye devam etti sorularına sultan.

'Kesinlikle efendimiz' diye karşılık verdi saraylılar.

'Dünya sizin önünüzde eğilir.'

'Demek öyle,' dedi sultan. 'O zaman bana tahtımı getirin ve kıyıya koyun.'

'Derhal sultanımız.'

Ve tahtını hemen getirip kumların üzerine yerleştirdiler.

‘Denize yaklaştırın,’ diye seslendi sultan. ‘Tam şuraya, kumsala koyun.’

Sonra tahtına oturdu ve önündeki denize bakmaya başladı. Biraz sonra adamlarına sordu:

‘Bir dalganın gelmekte olduğunu görüyorum. Sizce ona emir versem durur mu?’

Sultanın adamları ne diyeceklerini bilemediler.

‘Hayır’ demeye de cesaret edemediler. Sonunda, ‘Siz emredin dalga size itaat edecektir Sultanım’ demek zorunda kaldılar.

‘Pekala’ dedi Sultan da. ‘Ey dalga, sana emrediyorum:

Dur! Deniz, sana da emrediyorum: dalgalanmayı bırak!’

Daha sonra, sessizce bekledi sultan. O arada, küşcük bir dalga geldi, sahile vurdu. Dalga onun ayağını da ıslatmıştı.

‘Bu ne cüret?’ diye bağırdı ayağa kalkan sultan. ‘Ey deniz! Derhal geri dön! Sana önümden çekilmeni emrediyorum. Bana itaat et!’

O daha bunları söylerken, bu defa daha büyük bir dalga gelip ayaklarını ıslattı. Uzaklardan geçen bir gemiden dolayı olsa gerek, dalgalar büyüdükçe büyüdü. Öyle ki, sultanın tahtı suların içinde kaldı. Sadece ayakları değil, elbisesinin etekleri de ıslandı. Bütün bu olup bitenleri hayretle izleyen saraylılar, fısıltıyla sultanlarının aklını kaşırıp kaşırmadığını soruyorlardı birbirlerine.

‘Evet, dostlarım’ dedi sultan adamlarına dönüp. ‘Öyle görünüyor ki, sizin inandığınız kadar kudretli birisi değilim ben. Bakın řu küşcük dalgalara bile sözüm geçmiyor. Nerede kaldı, denizlere, dağlara, dünyaya hükmedebileyim...

‘Bu size ders olsun. Bundan böyle tek bir Sultan olduğunu, sadece Onun kudretinin her şeye yeteceğini, denize onun hükmettiğini, bütün denizlerin onun kudret elinde bulunduğunu hatırlarsınız umarım. Sultan da olsam, ben Onun aciz bir kuluyum. Dolayısıyla, bana yönelttiğiniz övgülerin ve iltifatların gerçek adresi ancak O olabilir.
<http://kitap.mollacami.com/dini-hikayeler/sultan-kim.html>